

Dân Đức Chúa Trời cần tìm kiếm sự hướng dẫn của Chúa và có hiện diện của Ngài để phô bày chiến thắng của Ngài hầu xây dựng Thân thể Ngài và lan rộng vương quốc Ngài

Đọc Kinh văn: Mat. 1:5; G-suê 6:22-26; 7:1-6, 10-15, 20-21; 9:14

- I. **Khi hai thám tử đến Giê-ri-cô, Ra-háp (người vừa là một kĩ nữ vừa là một người Ca-na-an) đã tiếp xúc họ và sẵn sàng đón tiếp họ, giấu họ, và giải cứu họ bằng những hành động ra từ đức tin (G-suê 2:1b-7, 15-16, 22; Gia. 2:25); bà tin Đức Chúa Trời của Israel và công bố: “Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các ông là Đức Chúa Trời ở trên cao kia, và ở dưới đất thấp này” (G-suê 2:11b):**
- Đức Giê-hô-va đã dự phòng kĩ nữ Ra-háp cho việc Giô-suê chiếm xứ; bởi đức tin của bà nơi Đức Chúa Trời, bà “không bị diệt vong cùng với những kẻ bất phục” (Hê. 11:31); bà xoay sang Israel và Đức Chúa Trời của họ, tin cậy Ngài và dân Ngài (G-suê 2:12-13).
  - Dấu hiệu để Ra-háp và nhà bà được cứu là bà treo sợi chỉ đỏ nơi cửa sổ nhà mình (cc. 18, 21); sợi chỉ đỏ cột nơi cửa sổ hình bóng cho sự xưng nhận công khai về huyết cứu chuộc của Christ (1 Phi. 1:18-19); bà tin rằng bởi dấu hiệu này, bà và gia đình sẽ được giải cứu.
  - Dù Ra-háp là một người Ca-na-an bị định tội và là một kĩ nữ ở Giê-ri-cô (G-suê 2:1), nơi bị Đức Chúa Trời rửa sả đến đời đời (6:26), nhưng sau khi quay sang Đức Chúa Trời và dân của Ngài (cc. 22-25; Hê. 11:30-31), bà đã kết hôn với Sanh-môn (Mat. 1:5), con trai của một quan trưởng Giu-đa, chi phái dẫn đầu của Israel (1 Sứ. 2:10-11), và có lẽ là một trong hai thám tử; sau đó, bà sinh ra Bô-ô, một người kính kiền, mà từ ông, Đấng Christ đã đến, và bà được liên kết với Christ trong sự nhục hóa của Ngài để hoàn thành gia tể đời đời của Đức Chúa Trời (Mat. 1:5).
  - Điều này cho thấy bất kể xuất thân của chúng ta là gì, nếu chúng ta xoay sang Đức Chúa Trời và dân Ngài, được kết hiệp với người đứng dẫn giữa vòng dân Đức Chúa Trời (không phải theo ý nghĩa vật lí nhưng theo ý nghĩa thuộc linh), thì chúng ta sẽ kết trái đứng dẫn và tham dự vào việc vui hưởng quyền thừa kế của Đấng Christ—Xuất. 24:13; 33:11; Dân. 27:18; Phục. 34:9; G-suê 1:1; 2 Vua. 2:2-15; Phil. 2:19-23; 1 Cô. 4:17.
- II. **Sau khi hủy diệt Giê-ri-cô, Israel bị đánh bại tại A-hi; tại Giê-ri-cô, theo gia tể của Đức Chúa Trời, Giô-suê đã sai các thám tử đi, không phải để chiến đấu nhưng để có được Ra-háp; nhưng tại A-hi, vì Israel đã mất hiện diện của Chúa (G-suê 7:12c) nên Giô-suê sai các thám tử đi để chiến đấu (cc. 2-3):**
- Báo cáo của các thám tử cho Giô-suê về A-hi hàm ý rằng Israel đã gạt Đức Chúa Trời qua một bên; thay vì cầu hỏi Đức Chúa Trời về điều phải làm để chống lại A-hi, họ đã quên Đức Chúa Trời và chỉ quan tâm đến chính họ; lúc đó, họ không làm một với Đức Chúa Trời, nhưng tự mình hành động, không tìm kiếm sự hướng dẫn của Chúa và không có hiện diện của Chúa; Israel bị tách rời khỏi Đức Chúa Trời vì tội của họ—cc. 1-5, 12c:
    - Nguyên cơ ẩn giấu cho thất bại của Israel tại A-hi là vì họ đã đánh mất hiện diện của Đức Chúa Trời và không còn làm một với Đức Chúa Trời nữa; sau thất bại này, Giô-suê đã học được bài học ở với Chúa trước Hòm giao ước (c. 6); cuối cùng, Chúa đến phán với ông và bảo ông cần phải làm gì (cc. 10-15).
    - Bài học thuộc linh rút ra từ kĩ thuật này là chúng ta, dân của Đức Chúa Trời, nên luôn là một với Đức Chúa Trời của chúng ta, Đấng không chỉ ở giữa chúng ta mà còn ở trong chúng ta, làm cho chúng ta trở nên người có Đức Chúa Trời, tức những Thần-nhân.
    - Là những Thần-nhân, chúng ta nên thực hành làm một với Chúa, bước đi với Ngài, sống với Ngài, và hiện hữu với Ngài; đây là cách để bước đi như một Cơ Đốc nhân, chiến đấu như con của Đức Chúa Trời, và xây dựng Thân thể Đấng Christ.
    - Nếu có hiện diện của Chúa, chúng ta có sự khôn ngoan, sự sáng suốt, sự nhìn thấy trước, và sự hiểu biết bề trong về nhiều điều; hiện diện của Chúa là mọi sự cho chúng ta—2 Cô. 2:10; 4:6-7; Ga. 5:25; Sáng. 5:22-24; Hê. 11:5-6.

- B. Nếu muốn bước vào, sở hữu, và vui hưởng Đấng Christ bao-hàm-tất-cả là thực tại của miền đất tốt tươi, chúng ta phải thực hiện những điều này bởi hiện diện của Chúa; Chúa hứa với Môi-se: “Hiện diện của Ta sẽ đi cùng con, và Ta sẽ ban cho con sự nghỉ ngơi” (Xuất. 33:14); hiện diện của Đức Chúa Trời là đường lối của Ngài, là “bản đồ” cho dân Ngài biết con đường họ nên đi:
1. Để chúng ta hoàn toàn đạt được và sở hữu Christ là miền đất bao-hàm-tất-cả vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời, chúng ta phải giữ vững nguyên tắc này: hiện diện của Đức Chúa Trời là tiêu chuẩn cho mọi vấn đề; dù làm gì, chúng ta cũng phải chú ý xem chúng ta có hiện diện của Đức Chúa Trời hay không; nếu có hiện diện của Đức Chúa Trời, chúng ta có mọi sự, nhưng nếu mất hiện diện của Đức Chúa Trời, chúng ta mất mọi sự—Mat. 1:23; 2 Ti. 4:22; Ga. 6:18; Thi. 27:4, 8; 51:11; 2 Cô. 2:10; Êxc. 48:35.
  2. Hiện diện của Chúa, nụ cười của Chúa, là nguyên tắc chi phối; chúng ta phải học tập được gìn giữ, được cai trị, được chi phối, và được hướng dẫn, không phải bởi hiện diện gián tiếp của Ngài nhưng bởi hiện diện trực tiếp của Chúa mà chính chúng ta từng trải; hiện diện quý báu của Ngài là quyền năng để chúng ta sở hữu Đấng Christ bao-hàm-tất-cả là thực tại của miền đất tốt tươi đượm sữa và mật—Xuất. 3:8; 25:30; Phục. 26:9; Êxc. 20:6.
  3. “Khi còn trẻ, tôi được dạy nhiều cách để đắc thắng, chiến thắng, thánh biệt, và thuộc linh. Tuy nhiên, không có cách nào hiệu quả cả. Cuối cùng, qua hơn 68 năm kinh nghiệm, tôi đã tìm ra rằng không có điều gì hiệu quả ngoài hiện diện của Chúa. Ngài ở với chúng ta chính là mọi sự”—*Nghiên cứu sự sống sách Giô-suê*, tr. 48, tiếng Anh.
- C. Khi dân Israel bước vào miền đất Ca-na-an và giành chiến thắng trên Giê-ri-cô; người đầu tiên phạm tội là A-can; ý nghĩa nội tại, thuộc linh và cách nhìn thần thượng về tội lỗi nghiêm trọng của A-can là ông đã tham muốn chiếc áo Ba-by-lôn đẹp đẽ (Si-nê-a là vùng đất mà sau này được gọi là Ba-by-lôn) để tìm cách trau chuốt chính mình, làm cho mình trông tốt đẹp hơn trong dáng vẻ bề ngoài—G-suê 7:21:
1. A-na-nia và Sa-phi-ra, những người đã nói dối Thánh Linh, cũng phạm tội theo cùng một nguyên tắc—đây là nguyên tắc của Ba-by-lôn, là đạo đức giả—Công. 5:1-11; Khải. 17:4, 6; Mat. 23:13-36:
    - a. Họ không yêu Chúa cho lắm, nhưng họ muốn người ta nghĩ rằng họ rất yêu Chúa; họ chỉ đang giả vờ; con cái của Đức Chúa Trời cần được giải cứu khỏi sự giả vờ trước mặt con người.
    - b. Họ không sẵn sàng dâng mọi thứ cách vui vẻ cho Đức Chúa Trời, nhưng trước mặt con người, họ hành động như thể đã dâng tất cả; hễ khi nào chúng ta mặc chiếc áo không phù hợp với tình trạng thật của mình, chúng ta đang ở trong nguyên tắc của Ba-by-lôn—6:1-6; 15:7-8.
  2. Mọi việc được làm trong sự giả dối để nhận vinh hiển từ con người đều được làm theo nguyên tắc của kĩ nữ, không theo nguyên tắc của cô dâu; sự dâng mình giả tạo và sự thuộc linh giả tạo đều là tội, nhưng sự thờ phượng thật là ở trong linh và sự chân thật; nguyện Đức Chúa Trời làm cho chúng ta trở nên những người chân thật—Khải. 17:4-5; 19:7-9; Lu. 12:1; 1 Cô. 2:9-10; 2 Cô. 2:10; 5:14-15; Gi. 4:23-24.
  3. “Đức Giê-hô-va chẳng xem điều gì loài người xem; loài người xem bề ngoài, nhưng Đức Giê-hô-va nhìn thấy trong lòng” (1 Sa. 16:7); nếu chúng ta trân quý lời của Đức Chúa Trời trong lòng chúng ta (Thi. 119:11) và cho phép Christ lập nhà Ngài trong lòng chúng ta (Êph. 3:16-17) thì Ngài sẽ trở nên báu vật thiện của lòng chúng ta, và từ sự đầy dẫy trong lòng mà chúng ta có thể ban phát Ngài là báu vật thiện tuyệt diệu này vào trong người khác (Lu. 6:44-45).

III. Sau khi Israel xử lí tội của họ, tội của A-can (G-suê 7:11-12, 20-21), họ đã chiến thắng A-hi (8:1-35), nhưng sau đó là kĩ thuật về việc con dân Israel bị người Ga-ba-ôn lừa gạt (9:1-27):

- A. Người Ga-ba-ôn là người Hê-vít (cc. 3, 7; 11:18-19)—một trong những dân tộc trong miền đất Ca-na-an phải bị Israel tiêu diệt vì họ gian ác và hòa quyện với các quỷ (Phục. 7:2; 9:4-5; 18:9-14); người Ga-ba-ôn đã dùng thủ đoạn lừa gạt Israel (G-suê 9:3-14).

- B. Vì đã nghe Israel đánh bại cả Giê-ri-cô và A-hi nên họ muốn lập hòa bình và giao ước với Israel hầu Israel để họ sống; họ đi ra như thể là những phái viên và giả vờ như từ xa đến; họ đến với Giô-suê tại trại ở Ghinh-ganh, nói với ông và những người Israel rằng: “Chúng tôi từ xứ xa đến... Chúng tôi sẽ làm tôi tớ các ông; vậy bây giờ hãy lập giao ước cùng chúng tôi” (cc. 6, 11).
- C. Giô-suê 9:14 là một phần rất mạnh mẽ của Kinh văn cho chúng ta thấy lí do con dân Israel bị người Ga-ba-ôn lừa gạt—“họ không câu hỏi Đức Giê-hô-va”; do đó, Giô-suê đã lập hòa bình với họ và lập giao ước để họ sống (c. 15):
1. Con dân Israel bị lừa vì họ giống như người vợ quên chồng mình; toàn bộ Kinh Thánh là một chuyện tình thần thượng, một kĩ thuật về việc thể nào Đức Chúa Trời đã bày tỏ tình yêu với những người được chọn của Ngài và cuối cùng cưới họ (Sáng. 2:21-24; Nhã. 1:2-4; Ês. 54:5; 62:5; Giê. 2:2; 3:1, 14; 31:32; Êxc. 16:8; 23:5; Ôs. 2:7, 19; Mat. 9:15; Gi. 3:29; 2 Cô. 11:2; Êph. 5:25-32; Khải. 19:7; 21:2, 9-10; 22:17a).
  2. Kinh thánh cho thấy rằng chúng ta là tuyển dân của Đức Chúa Trời, vợ của Ngài, và rằng giữa Ngài và chúng ta phải có mối liên hiệp hôn nhân dựa trên tình yêu lẫn nhau; do đó, vũ trụ là nơi cưới, nơi người Chồng, tức Đức Chúa Trời Tam Nhất đã- trái-qua-tiến-trình và được-tổng-kết, kết hiệp trong hôn nhân với con người ba phần được chuộc, được tái sinh, được thánh hóa, được đổi mới, được biến đổi, và được vinh hóa; cuối cùng, Kinh Thánh kết thúc với Giê-ru-sa-lem Mới là tuyệt đích của tuyển dân Đức Chúa Trời trong trời mới đất mới, như người vợ hoàn vũ cho đến đời đời—21:9-10; 22:17a.
  3. Vợ đừng bao giờ lia chồng mình; trái lại nên luôn dựa vào chồng và là một với chồng; khi người Ga-ba-ôn đến với Israel, là vợ, Israel lẽ ra nên đến với Chồng mình và cùng Chồng kiểm tra xem phải làm gì—G-suê 9:14.
  4. Là những tín đồ yêu Chúa và khao khát trở nên thành phần cấu tạo của cô dâu đặc thủng của Ngài, chúng ta nên cầu hỏi Đức Chúa Trời về mọi nan đề chúng ta gặp; chúng ta phải đem mọi vấn đề đến với Chúa và phải suy xét, kiểm tra, và quyết định mọi điều trước mặt Ngài và trong sự tương giao với Ngài:
    - a. Trong phương diện này, mỗi tín đồ cần trở nên yếu đuối đến mức không có ý riêng, không tự quyết định, hoặc thực hiện bất kì hành động nào liên quan đến những gì mình gặp phải mà chưa tiếp xúc Chúa và cầu hỏi Ngài, cho phép Ngài quyết định; đây là nếp sống ngọt ngào nhất của Cơ Đốc nhân—2 Cô 12:9-10.
    - b. Chúng ta không còn cách nào khác ngoài tương giao với Đức Chúa Trời trong mọi sự, thảo luận với Ngài mọi sự, để Ngài xử lí mọi sự, phát ngôn trong mọi sự, và quyết định mọi sự; thật vinh hiển khi một Cơ Đốc nhân lệ thuộc vào một Đấng khác—Đức Chúa Trời—mọi lúc và trong mọi vấn đề—Phil. 4:6-7; Châm. 3:5-6; Giê. 17:7-8; 2 Cô. 1:8-9; Thi. 62:8; tựa của Thi Thiên 102, tựa đề và c. 7.
  5. Nếu Đức Chúa Trời dẫn dắt anh em đi một con đường mà anh em không biết, “điều này buộc anh em phải có hàng trăm, hàng nghìn cuộc trò chuyện với Ngài, dẫn đến cuộc hành hình là một kỉ niệm trường tồn giữa anh em với Ngài”—*Tuyển tập Watchman Nee*, tập 7, tr. 1144.
  6. Hậu quả của việc Israel không tìm kiếm lời khuyên của Chồng mình đó là người vợ độc lập, cá nhân chủ nghĩa này đã bị lừa gạt, và nàng không có sự bảo vệ, không có sự an toàn; từ kĩ thuật này trong Kinh văn, chúng ta cần học tập rằng là vợ của Chúa, chúng ta nên sống với Ngài, luôn dựa vào Ngài và luôn là một với Ngài; đây là ý nghĩa nội tại của Giô-suê chương 9.